

Sygn. akt I C 436/2 2

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Agnieszka Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 27.06.2023 r. w Giżycku

sprawy z powództwa K. C.

przeciwko E. A. (1)

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej E. A. (1) na rzecz powoda K. C. kwotę 1.000,00 (jeden tysiąc) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26.10.2021r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.367,22 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 436/22

UZASADNIENIE

Powód K. C. wniósł o zobowiązanie pozwanej E. A. (1) do złożenia oświadczenia woli o następującej treści: „pozwana E. A. (1) oświadcza, że przenosi prawo własności 100 akcji Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda K. C.”, ewentualnie na wypadek stwierdzenia przez Sąd bezzasadności powyższego żądania – o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej E. A. (1) kwoty 9.194,00 zł wraz z odsetkami oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód podał, że strony pozostawały w konkubinacie, w trakcie którego powód namówił pozwaną na wspólną inwestycję tj. zakup akcji (...) SA, przy czym powód nie posiadał rachunku papierów wartościowych, zatem zlecił pozwanej, posiadającej taki rachunek, zakup akcji i w tym celu przelał na jej rachunek maklerski kwotę 5.000 zł. Za tę kwotę pozwana nabyła około 100 akcji. Nadto pozwana nabyła w tym czasie dodatkowe 100 akcji ze swoich środków. W chwili obecnej – wskazywał dalej powód – związek stron zakończył się, a pozwana nie rozliczyła się z przedmiotowych akcji.

Pozwana E. A. (1) nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu według nom przepisanych. Pozwana przyznała wprawdzie, że pozostawała z pozwanym w nieformalnym związku partnerskim, ale jednocześnie podała, iż w związku tym każdy z partnerów posiadał własne konto bankowe, a strony prowadziły oddzielne rozliczenia. Nadto pozwana podała, iż rzeczywiście nabyła w marcu 2020r. akcje Banku (...), w tym za pieniądze uzyskane od powoda, ale jednocześnie wskazała, że kwota 5.000 zł, jaką uzyskała od powoda stanowiła pożyczkę udzieloną jej przez K. C.. Pożyczka ta została zwrócona do kwoty 4.000

zł, zaś pozostała kwota 1.000 zł podlega potrąceniu na poczet wierzytelności przysługujących pozwanej wobec powoda z tytułu wyposażenia mieszkania powoda za środki finansowe pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony – K. C. oraz E. A. (1) pozostawali w nieformalnym związku w okresie od czerwca 2017r. do kwietnia 2021.

W dniu 19.03.2020r. pozwana E. A. (1), posiadająca rachunek w biurze (...) SA, nabyła za kwotę 5.000 zł 90 akcji Banku (...) SA. W dniu 20.03.2020r. pozwana zakupiła za kwotę 2.000 zł 36 akcje tego samego banku, a następnie dokupiła kolejne 86 akcji za kwotę 5.000 zł. Środki na zakup akcji w dniach 19.03.2020r. i 20.03.2020r. pochodziły z oszczędności pozwanej, zaś kwota 5.000 zł na zakup ostatniej partii akcji wynikała z umowy pożyczki, jaką strony zawarły w dniu 22.03.2020r. W ramach tej umowy powód przelał na rachunek maklerski pozwanej w/w kwotę 5.000 zł, wskazując w tytule przelewu, iż są to pieniądze na zasilenie konta.

W dniu 28.03.2020r. pozwana zwróciła powodowi kwotę 2.000 zł tytułem rozliczenia pożyczki z 21.03.2020r., wykorzystując do tego pieniądze pobrane z bankomatu położonego w G. przy. Placu (...).

W dniu 31.03.2020r. pozwana pobrała z bankomatu przy ul. (...) w G. kolejną kwotę 2.000 zł i przekazała ją powodowi jako spłatę dalszej części pożyczki z 21.03.2020r.

Przed Sądem Rejonowym w Giżycku toczy się postępowanie z powództwa E. A. (1) przeciwko K. C. o zapłatę (sygn.. akt I C 457/22), którego przedmiotem są rozliczenia finansowe konkubinatu stron.

dowód: zeznania powoda k K.C. k 92v-93

zeznania pozwanej E. A. k 93

zeznania świadka M. K. k 92

zeznania świadka R. A. k 105

odpis k 14-43, 56-70

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest fakt przelania przez powoda na konto pozwanej w biurze maklerskim kwoty 5.000 zł w dniu 21.03.2020r. oraz zakup przez pozwaną łącznie 212 akcji banku (...) SA w marcu 2020r. Owa bezsporność wynika tak z przedstawionych przez strony dokumentów, jak i zeznań samych stron.

Kwestią ewidentnie sporną jest podstawa umowna przelania przez powoda na wspomniany rachunek maklerski pozwanej kwoty 5.000 zł i związane z tym zagadnienie osoby uprawnionej do dysponowania owymi akcjami. O ile bowiem powód twierdził, że akcje za kwotę 5.000 zł, przelaną przezeń na rachunek maklerski pozwanej, zostały zakupione wprawdzie przez pozwaną ale na zlecenie i na rzecz pozwanego, o tyle pozwana podnosiła, iż rzeczony akcje zakupiła za pieniądze własne, pochodzące z pożyczki udzielonej jej przez powoda i wyłącznie na własną rzecz.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 kpc, wedle którego strony zobowiązane są przedstawiać dowody, oraz art. 232 kpc stanowiący, że strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W realiach

niniejszej sprawy powód winien był wykazać istnienie umowy, zawartej przez niego z pozwaną, mocą której pozwana działała na jego zlecenie i jego rzecz podczas nabywania spornych akcji, no i oczywiście, iż tych akcji było 100 szt. Niestety powód nie udźwignął omawianego ciężaru dowodzenia i, poza swoimi twierdzeniami, nie przedstawił żadnego dowodu na potwierdzenie powyższych okoliczności.

Z drugiej strony pozwana zaoferowała Sądowi orzekającemu dowody w postaci zeznań świadków M. K. i R. A., którzy potwierdzili zawarcie pomiędzy stronami umowy pożyczki kwoty 5.000 zł, z których to środków pozwana zakupiła na własną rzecz akcje. Skądinąd też wskazani świadkowie potwierdzili, iż pozwana zwróciła powodowi kwotę 4.000 zł. Nadto pozwana przedstawiła w toku procesu dokumenty w postaci wyciągu z rachunku maklerskiego (k 66-67) na potwierdzenie swoich zeznań co do sukcesywnego nabywania akcji (...) SA w marcu 2020r., a także potwierdzenie dokonania wypłat 2 x 2000 zł z 28.03.2020r. i 31.03.2020r. na potwierdzenie źródła pochodzenia środków, z których rozliczyła powoda. Na uwagę przy tym zasługuje korelacja złożonych przez pozwałą dokumentów z zeznaniami samej pozwanej oraz zeznaniami świadków M. K. i R. A.. Mając zatem na względzie ową korelację, ale również spójność wewnętrzną, zgodność z zasadami logiki i doświadczenia życiowego omawianych zeznań, Sąd przyznał im przymiot wiarygodności, tym bardziej zważywszy, że nie były one kwestionowane przez stronę powodową.

W efekcie Sąd uznał, iż feralne akcje zostały nabyte ze środków pochodzących z pożyczki, udzielonej pozwanej przez powoda w wysokości 5.000 zł i zwróconej przez pozwaną do kwoty 4.000 zł. W tym zatem zakresie powództwo winno być oddalone, co też Sąd uczynił w pkt II wyroku.

W tym miejscu też wspomnieć jeszcze należy o podnoszonym przez pozwaną zarzucie potrącenia kwoty 1.000 zł dochodzonej przez powoda w niniejszej sprawie z wierzytelnością pozwanej wobec powoda z tytułu rozliczeń konkubinatu. Zgodnie z art. 498 § 1 kc gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Już z samej treści przepisu wynika, iż warunkiem dokonania potrącenia jest istnienie wymagalnej wierzytelności. Kwestia ta z kolei winna była być przedmiotem dowodzenia ze strony pozwanej, zgodnie z treścią przywołanych już przepisów art. 6 kc, art. 3 kpc i art. 232 kpc. O ile bowiem toczy się przed tut. Sądem proces pomiędzy stronami, którego przedmiotem są właśnie rozliczenia finansowe konkubinatu stron, o tyle proces ten jeszcze trwa, a w ramach niniejszej sprawy pozwana nie wykazała najmniejszej nawet inicjatywy dowodowej dla udowodnienia wysokości i wymagalności potencjalnych swoich wierzytelności wobec powoda.

Reasumując Sąd uznał, że pozwana nie wykazała rozliczenia kwoty 1.000 zł z pożyczki, udzielonej jej przez powoda w dniu 21.03.2020r., stąd też koniecznym stało się ukształtowanie orzeczenia jak w pkt I wyroku. O odsetkach Sąd orzekł mając na uwadze treść wezwania skierowanego przez powoda do pozwanej (k 32) i wynikający stąd termin zapłaty. Wskazać jeszcze trzeba, że co do zasady nieuprawnionym było domaganie się przez powoda nakazania pozwanej wydania 100 szt. akcji, dostrzegając jedynie, że pozwana w ogóle kupiła za pieniądze z pożyczki powoda jedynie 90 akcji, co tylko potwierdza zakres omyłki powoda co do okoliczności zakupu spornych akcji przez pozwaną.

O kosztach Sąd orzekł w pkt III wyroku, a to po myśli art. 100 kpc, przyjmując do rozliczeń, iż powód wygrał proces w 10,88 %, koszty procesu po stronie powodowej objęły wynagrodzenia pełnomocnika powoda w kwocie 1.800 zł, opłatę od pozwu – 500 zł i opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł. Koszty procesu pozwanego z kolei uwzględniały kwoty 1.800 zł wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego przez stronę pozwaną. W wyniku przeliczeń matematycznych ukształtowała się treść pkt III.